

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

ODBOR DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

10

Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole
(kontrolní řád)

(s vybranými pasážemi důvodové zprávy)

ODBOR
DOZORU A KONTROLY VEŘEJNÉ SPRÁVY
MINISTERSTVA VNITRA
2013

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

10

Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole
(kontrolní řád)
(s vybranými pasážemi důvodové zprávy)

www.mvcr.cz/odk

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

METODICKÉ DOPORUČENÍ K ČINNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)
(s vybranými pasážemi důvodové zprávy)

Vydává: Ministerstvo vnitra České republiky, odbor dozoru a kontroly veřejné správy,
nám Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Autor: JUDr. Olga Dvorská, Ph.D.

Schválila: Ing. Marie Kostruhová

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 1159/4, 149 01,
Praha 4

Počet stran: 56

Místo a rok vydání: Praha, 2013

OBSAH

SLOVO ÚVODEM	7
ČÁST PRVNÍ	
KONTROLNÍ ŘÁD	9
HLAVA I OBECNÁ USTANOVENÍ	9
§ 1 Působnost zákona	9
§ 2 Kontrola	12
HLAVA II ÚKONY PŘEDCHÁZEJÍCÍ KONTROLE	13
§ 3 Úkony předcházející kontrole	13
HLAVA III PRŮBĚH KONTROLY	13
§ 4 Pověření ke kontrole	13
§ 5 Zahájení kontroly	14
§ 6 Přizvané osoby	16
§ 7 Vstup na pozemky, do staveb a jiných prostor	17
§ 8 Další práva kontrolujícího	19
§ 9 Povinnosti kontrolujícího	20
§ 10 Práva a povinnosti kontrolované osoby a povinné osoby	21
§ 11 Odebrané vzorky	22
§ 12 Protokol o kontrole	23
§ 13 Námitky	25
§ 14 Vyřizování námitek	25
§ 15 Přestupky	27
§ 16 Správní delikty	27
§ 17 Společná ustanovení	27
§ 18 Ukončení kontroly	28
§ 19 Kontrola výkonu státní správy	28
HLAVA IV SPOLEČNÁ USTANOVENÍ	29
§ 20 Povinnost mlčenlivosti	29
§ 21 Oprava nesprávností a došetření věci	30
§ 22 Zvláštní ustanovení o nahlížení do spisu	31
§ 23 Náklady kontroly	31
§ 24 Převzetí výkonu kontroly nadřízeným správním orgánem	31
§ 25 Spolupráce kontrolních orgánů	32
§ 26 Zveřejňování informací o kontrolách	33
§ 27 Plánování kontrol	34
§ 28 Vztah ke správnímu řádu	34
HLAVA V PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ	35

§ 29	Přechodná ustanovení	35
§ 30	Zrušovací ustanovení	36
ČÁST JEDENÁCTÁ ÚČINNOST		37
§ 40	37	
PŘÍLOHA		38

SLOVO ÚVODEM

Po provedení analýzy právního stavu v oblasti kontroly (potřeba sjednocovat právní prostředí v oblasti kontroly prováděné orgány veřejné správy vycházela především ze samotné kontrolní praxe a samozřejmě též od představitelů územních samosprávných celků) bylo na úrovni vlády již před pěti lety rozhodnuto vydat se cestou sjednocení právního prostředí kontroly prováděné orgány veřejné správy, a to zpracováním zcela nového zákona, který by jednotně upravil obecné instituty kontroly. Za obecný právní předpis upravující problematiku kontrolních procesních mechanismů byl a do jisté míry stále ještě je v současné době považován zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Během let však tato sjednocující role zákona o státní kontrole začala být postupně oslabována a rozměňována odchylnými úpravami v jiných zákonech.

V roce 2007 vláda přijala věcný záměr nového zákona a v roce 2009 byl na jeho základě připraven návrh zcela nového zákona o kontrole a souvisejícího změnového zákona, jenž obsahoval cca 120 měněných zákonů. Návrh byl připomínkován v Legislativní radě vlády a nakonec v důsledku redukce programu Poslanecké sněmovny před blížícími se volbami stažen, a tudíž jej vláda na jaře roku 2010 nakonec neprojednávala.

Návrh nového zákona o kontrole ve verzi roku 2011 v zásadě vycházel z verze roku 2009, byl však poněkud zjednodušen a bylo v něm důsledně reagováno na tehdejší nejzávažnější připomínky Legislativní rady vlády.

V průběhu roku 2011 a prvního pololetí roku 2012 byl návrh kontrolního řádu postupně projednán v pracovních komisích Legislativní rady vlády, v samotné legislativní radě vlády, ve vládě, ve výborech a plénu Poslanecké sněmovny a ve výborech a plénu Senátu Parlamentu České republiky. Po podpisu Prezidenta ČR byl zákon o kontrole (kontrolní řád) pod č. 255/2012 Sb. vyhlášen ve Sbírce zákonů.

Odbor dozoru a kontroly veřejné správy již začal připravovat **související změny v jiných zákonech**, které bude Ministerstvo vnitra, stejně jako ostatní věcně příslušné rezorty, předkládat **podle harmonogramu, který schválila vláda usnesením č. 543 z 19. července 2012**. Novelizace příslušných zákonů by měly nabýt účinnosti shodně s kontrolním řádem, tzn. k 1. lednu 2014. Kromě jiného budou v rámci těchto změn revidována také ustanovení o kontrole, umístěná v samostatných hlavách zákonů o obcích, o krajích a o hl. m. Praze.

Za účelem osvojení si hlavních principů nové právní úpravy a lepší orientace v ní (neboť samotná důvodová zpráva je značně obsáhlá) se Odbor dozoru a kontroly veřejné správy, který byl věcným gestorem zpracování návrhu nového

zákona o kontrole, rozhodl již nyní – tj. ještě v legisvakanční lhůtě – tu publikaci, obsahující zákon s nejdůležitějšími výňatky zvláštní části důvodové zprávy.

Praktické zkušenosti a judikaturu s novou právní úpravou související budeme však poznávat postupně až od 1. ledna 2014, kdy „nový“ kontrolní řád nabude účinnosti a „starý“ zákon o státní kontrole se přestane tímž dnem používat.

ČÁST PRVNÍ KONTROLNÍ ŘÁD

HLAVA I OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Působnost zákona

- (1) Tento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů a právnických nebo fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy (dále jen „kontrolní orgán“), při kontrole činnosti orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů, právnických a fyzických osob (dále jen „kontrolovaná osoba“).
- (2) Kontrolní orgány postupují podle tohoto zákona rovněž při kontrole výkonu státní správy a dále při kontrole činnosti právnických osob založených nebo zřízených státem nebo územním samosprávným celkem vykonávané ze strany zakladatele nebo zřizovatele, nejde-li o kontrolu činnosti těchto právnických osob upravenou předpisy soukromého práva.

Tímto ustanovením je obecně vymezen předmět právní úpravy kontrolního řádu, a současně působnost tohoto zákona. Jedná se o vymezení institucionální, přičemž již zde je zdůrazněna skutečnost, že se jedná o předpis, upravující zejména procesní postup při výkonu kontroly, zatímco hmotně-právní aspekty kontroly stanoví jiné zákony. Stejně jako správní řád nevymezuje konkrétní předmět jednotlivých správních řízení ani konkrétní správní orgány a jejich kompetence v jednotlivých správních řízeních, ani kontrolní řád, coby obecný procesní předpis pro oblast kontroly, nemůže vymezit subjekty a předmět kontroly zcela konkrétně.

Základním záměrem nové právní úpravy je co nejširší vymezení působnosti kontrolního řádu, tj. subsumpce většiny kontrolních postupů, které v současné době kontrolní orgány provádějí, pod obecnou procesně-právní úpravu.

Jelikož je kontrolní řád veřejnoprávní normou, spadá do jeho působnosti výkon kontroly, coby veřejnoprávní činnosti, nikoli však již činnost soukromoprávní. Kontrolní řád se tedy vztahuje na veškeré kontrolní postupy, v rámci nichž je kontrola vykonávána jako vrchnostenská pravomoc, tedy výkon veřejné moci. Současně je třeba poznamenat, že se jedná o určitý časově ohraničený proces.

V obecné rovině se jedná zejména o tzv. vnější kontroly vykonávané orgány veřejné správy, případně jinými orgány vůči nepodřízeným právnickým či fyzickým osobám, anebo jiným orgánům, ať už se jedná o orgány veřejné správy či

nikoli. Do této kategorie patří též kontroly dodržování zákonných povinností orgánů územní samosprávy, tj. výkonu jejich samostatné působnosti, a zájmové samosprávy, neboť ani tyto subjekty nejsou s ohledem na ústavně zaručené právo na samosprávu v instančně závislém postavení.

Oproti předchozí právní úpravě zákona o státní kontrole je však působnost kontrolního řádu rozšířena též na další druhy kontrol vykonávané mezi dvěma subjekty (příčemž pojmem „subjekt“ je míněn nejen subjekt v právním slova smyslu, tj. osoba nadána právní subjektivitou, nýbrž i jiný vykonavatel veřejné, resp. obecně státní moci – typicky např. organizační složka státu), a sice o kontroly výkonu státní správy, realizované v rámci tzv. instančních vztahů nadřízenosti a podřízenosti kontrolního orgánu a kontrolované osoby. I zde se však jedná o výkon kontroly mezi dvěma subjekty, resp. orgány (viz např. organizační složky státu, které nemají právní subjektivitu), nikoli o vztahy uvnitř jednoho subjektu, jednoho orgánu, jedné organizace. Do této kategorie kontrol spadají především kontroly výkonu přenesené působnosti územních samosprávných celků a kontroly tzv. dekoncentrovaných orgánů státní správy.

Je-li kontrola výkonu přenesené působnosti územních samosprávných celků, tj. v podstatě kontrola výkonu územní státní správy delegované na subjekty odlišné od státu předmětem obecné procesní regulace, měl by týmž pravidlům podléhat též výkon státní správy dekoncentrovanými orgány státu, jež vystupují také relativně samostatně, i když jsou podřízeny některému z ústředních správních úřadů.

Specifickou oblastí jsou kontroly příspěvkových organizací (státu i územních samosprávných celků) a právnických osob založených státem či územním samosprávným celkem, a to zejména z hlediska různorodého postavení, v němž se zřizovatel či zakladatel může nacházet. Zatímco např. v případě veřejnosprávních kontrol poskytnutých dotací již nyní postupuje zřizovatel či zakladatel vůči jím zřízené či založené právnické osobě podle zákona o finanční kontrole a subsidiárně dle zákona o státní kontrole (nachází se v pozici poskytovatele dotace), hospodaření příspěvkových organizací územních samosprávných celků podléhá též kontrole jejich zřizovatele, přičemž právě u těchto kontrol může být vztah příspěvkové organizace a jejího zřizovatele z hlediska působnosti kontrolního řádu sporný.

Oproti tomu u založených právnických osob (jako např. obchodních společností) se převážná část kontrolních aktivit bude odehrávat v rovině soukromoprávních vztahů, a to i navzdory tomu, že zakladatelem je veřejnoprávní subjekt (jedná se např. o kompetence valné hromady, dozorčí rady apod.), na něž vztáhnutí obecných procesních pravidel pro výkon kontrol realizovaných v rámci výkonu veřejné (státní) moci možné není, avšak např. kontrola dotací poskytnutých jejich zakladatelem bude realizována dle pravidel zákona o finanční kontrole a kontrolního řádu. Právě toto specifické postavení a různorodost kontrolních

mechanismů je důvodem k výslovné úpravě, ačkoli výkladem by bylo možno uvedené skutečnosti dovodit již ze samotného odstavce 1 kontrolního řádu.

Positivní vymezení osobní působnosti kontrolního řádu zahrnuje též obecnou „definici“ kontrolované osoby, a to stejně jako v případě kontrolního orgánu legislativní zkratkou. Ani zde nelze kontrolované osoby vymezit konkrétně, neboť jejich přesná specifikace závisí na příslušném druhu kontrolní činnosti, a proto kontrolní řád předpokládá konkrétní vymezení těchto osob v jiných právních předpisech. Ostatně stejně jako je tomu i v případě účastníků správního řízení. Nejedná se však o úzké pojetí kontrolované osoby ve smyslu fyzické osoby přítomné na místě kontroly a vykonávající v průběhu kontroly činnost související s předmětem kontroly, nýbrž o obecné pojetí kontrolované osoby, jako osoby, jejíž činnost je kontrolována. Současně sem patří i případy, kdy je předmětem kontroly nakládání s konkrétní věcí. Všechny orgány či osoby, které s takovou věcí nakládají, lze pak považovat za kontrolované osoby. Vykonává-li však určitá osoba činnost, která není přímo předmětem kontroly, avšak jejíž spolupráce je pro řádné zjištění stavu věci a dosažení účelu kontroly potřebná, nejedná se o kontrolovanou osobu, nýbrž o osobu povinnou.

Kontrolní řád tedy vymezuje pouze obecně, kdo všechno může být kontrolním orgánem a kontrolovanou osobou, a to především z důvodu potřeb tohoto zákona, jelikož uvedené pojmy dále využívá. Současně tyto obecné definice slouží též k pozitivnímu vymezení působnosti kontrolního řádu. Konkrétní vymezení obou subjektů je nicméně ponecháno na jiných právních předpisech, upravujících hmotně-právní aspekty (materiální stránku) konkrétních druhů kontrol.

Postup podle obecných pravidel kontrolní činnosti se však uplatní jen, nestanoví-li jiný právní předpis (sem patří samozřejmě i přímo použitelný předpis Evropské unie) jinak, tzn. pouze v případech, kdy zvláštní zákon nebude obsahovat úpravu odlišnou.

Z pozitivního vymezení působnosti kontrolního řádu lze dovodit, že se neaplikuje na tzv. vnitřní kontroly, coby kontroly prováděné uvnitř jednoho subjektu, resp. jednoho orgánu (organizační složky, která ačkoli nemá právní subjektivitu, vystupuje jako samostatný správní orgán), a dále na postupy, které jsou jakýmsi permanentním monitoringem určitých osob od jejich založení až do zrušení (např. bankovní dohled apod.).

Negativní vymezení působnosti kontrolního řádu se však již nezabývá určením konkrétních kontrolních činností, které ačkoli spadají do obecného pozitivního vymezení působnosti kontrolního řádu, nemohou být s ohledem na svá specifika podřízena jeho režimu. Takové negativní vymezení působnosti, včetně příslušného odůvodnění, ponechává kontrolní řád úpravě v rámci jednotlivých zvláštních zákonů.

§ 2 Kontrola

Kontrolní orgán při kontrole zjišťuje, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z jiných právních předpisů nebo které jí byly uloženy na základě těchto předpisů.

Podobně jako neexistuje obecná jednoznačná definice správního řízení, resp. postupů podle správního řádu, nelze ani pro účely kontroly vymezit dostatečně konkrétně kontrolu. Obecná definice kontroly pro účely tohoto zákona tedy slouží především k doplnění působnosti zákona o věcnou část, a dále k účelu sjednocení dosavadní terminologie v oblasti kontrolních činností, kdy je činnost, jejíž obecné znaky kontrolní řád v tomto ustanovení uvádí, označována různě (např. jako kontrola, dozor, dohled, inspekce, přezkum apod.), a to nahodile, aniž by bylo možno vymezit určitou hranici diferencující jednotlivé takto označené kontrolní činnosti.

Pojem „kontrola“ je zde obecně definován tak, aby zahrnoval jakoukoli časově ohraničenou kontrolní činnost, jejímž předmětem je zkoumání skutečného stavu a jeho porovnání se stavem žádoucím, jenž je vymezen stanovením příslušných povinností. Jelikož se jedná o výkon veřejné moci, lze v rámci předmětné kontroly posuzovat toliko plnění povinností stanovených zákonem, případně na základě zákona, nikoli však již další skutečnosti. Stejně tak není součástí procesu kontroly ve smyslu tohoto zákona náprava zjištěných chyb a nedostatků, popř. ukládání sankcí souvisejících s těmito zjištěními. Ačkoli náprava zjištěných chyb a nedostatků je v obecné rovině účelem kontroly, předmětem, resp. cílem procesu kontroly je toliko zjištění aktuálního stavu a jeho porovnání se stavem žádoucím, zatímco realizace následných opatření (tedy nikoli ověřování plnění povinností, nýbrž již vynucení jejich plnění) je realizována v jiných procesních režimech, nejčastěji v režimu správního řádu.

Vazba na obecný předmět kontrol, vymezená jako plnění povinností uložených zákonem či na základě zákona, nicméně neznamená omezení kontrolního zjišťování pouze na hledisko zákonnosti, jestliže do kompetence kontrolního orgánu spadá též prověřování jiných hledisek (jako např. účelnost, hospodárnost, efektivnost apod.), ačkoli by se tak na první pohled mohlo zdát. Má-li totiž kontrolní orgán pravomoc kontrolovat určitou činnost i z jiných hledisek, pak musí být přinejmenším obecně založena též povinnost kontrolované osoby při výkonu činnosti, jež je předmětem kontroly, tato hlediska zohledňovat (viz např. kontrola hospodaření územních samosprávných celků, které mají povinnost využívat svůj majetek účelně a hospodárně v souladu s jejich zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti - § 39 odst. 1 zákona o obcích, § 17 odst. 1 zákona o krajích či § 35 odst. 1 zákona o hl. m. Praze).

HLAVA II

ÚKONY PŘEDCHÁZEJÍCÍ KONTROLE

§ 3

Úkony předcházející kontrole

- (1) Kontrolní orgán může provádět před zahájením kontroly úkony, jejichž účelem je opatření podkladů pro posouzení, zda zahájit kontrolu.
- (2) O úkonech podle odstavce 1 se pořídí záznam. Navazuje-li na tyto úkony kontrola, mohou sloužit skutečnosti takto získané jako podklad pro kontrolní zjištění.

Ustanovení o úkonech předcházejících kontrole vychází z dosavadní praxe založené množstvím speciálních procesních úprav, v nichž jsou za kontrolu označovány i činnosti, které neodpovídají klasickému průběhu kontroly, ale někdy se stávají jejím pravidelným předchůdcem, jindy se realizují samostatně, aniž na ně nutně „klasická“ kontrola musí navazovat – např. různé formy monitoringu, ale též ověřování vnějšího podnětu ke kontrole apod. Jedná se tedy o institut, který kontrolní orgán může, ale nemusí nutně využít, neboť je na jeho uvážení, samozřejmě zohledňujícím povahu konkrétní kontroly, zda je třeba určité předběžné kontrolní úkony provést.

Účelem tohoto řešení je tedy poskytnutí možnosti kontrolnímu orgánu a kontrolujícímu tam, kde je to již v přípravné fázi třeba, využít svá práva stejně jako u výkonu kontroly (pouze s tím rozdílem, že zatímco v případě samotné kontroly může tato práva vůči kontrolované osobě vynucovat prostřednictvím pokuty, ve fázi úkonů předcházejících kontrole nikoli).

HLAVA III

PRŮBĚH KONTROLY

§ 4

Pověření ke kontrole

- (1) Kontrolu vykonává fyzická osoba, kterou kontrolní orgán k tomu pověřil (dále jen „kontrolující“).
- (2) Pověření ke kontrole vydává vedoucí kontrolního orgánu, anebo osoba k tomu pověřená vedoucím kontrolního orgánu (dále jen „nadřízená osoba kontrolujícího“). Je-li při jednotlivé kontrole kontrolujících více, určí nadřízená osoba kontrolujícího jednoho z nich vedoucím kontrolní skupiny.
- (3) Pověření ke kontrole má formu
  - a) písemného pověření k jednotlivé kontrole, nebo
  - b) průkazu, stanoví-li tak jiný právní předpis.

Kontrolujícím je zpravidla „zaměstnanec kontrolního orgánu“, avšak nejedná se o nezbytné pravidlo, resp. požadavek kontrolního řádu. Krom toho pojem „zaměstnanec kontrolního orgánu“ by byl v řadě případů nepřesný, neboť např. v případě organizačních složek státu, jež jsou kontrolními orgány (např. kterékoli ministerstvo), se nejedná o zaměstnance ministerstva, nýbrž o zaměstnance státu zařazeného do příslušného ministerstva, a stejně tak v případě územních samosprávných celků jde o zaměstnance územního samosprávného celku zařazeného do úřadu územního samosprávného celku. Pro účely kontrolního řádu jsou tedy podstatné pouze dvě skutečnosti: 1) jedná se o fyzickou osobu, 2) která má platné pověření ke kontrole, vystavené buďto formou průkazu nebo písemného pověření, přičemž je odpovědností kontrolního orgánu, kterým osobám takové pověření udělí.

S ohledem na dosavadní praxi a povahu některých kontrol rozlišuje kontrolní řád dvě formy pověření ke kontrole, a to průkaz a písemné pověření, přičemž základní rozdíl v praxi spočívá především v tom, že průkazy zpravidla slouží jako dlouhodobější pověření k opakovanému výkonu určité kontrolní činnosti a zvláště v případech, kdy je kontrola jedinou či jednou ze stěžejních činností kontrolního orgánu, zatímco písemné pověření je užíváno ad hoc pro jednotlivé kontroly, a to i v případech opakované kontrolní činnosti, jež však není stěžejní činností kontrolního orgánu.

Užívání průkazů, dokládajících oprávnění kontrolujícího k provedení kontroly, není kontrolním řádem omezeno, vyjma výslovného požadavku, že tak stanoví jiný právní předpis. Tímto způsobem jsou jednak vymezeny případy, kdy může mít pověření ke kontrole formu průkazu a kdy písemného pověření (neboť písemné pověření je třeba vystavit ve všech ostatních případech, kdy jiný právní předpis nepřipouští formu průkazu). Současně jsou touto konstrukcí omezeny případy záměny průkazu, coby dokladu kontrolních oprávnění kontrolujícího, jenž je rovnocenný pověření ke kontrole, od „klasického“ služebního průkazu, jenž je pouze dokladem osvědčujícím příslušnost k určitému správnímu orgánu jako celku.

Ve všech ostatních případech, tj. tam, kde není užíván průkaz, dokládající pověření kontrolujícího k provedení kontroly, může kontrolující provádět kontrolu pouze za předpokladu, že mu pro tyto účely bylo vystaveno písemné pověření.

§ 5

Zahájení kontroly

- (1) Kontrolní orgán zahajuje kontrolu z moci úřední.
- (2) Kontrola je zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je
  - a) předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo po-

skytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly,

- b) doručení oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě; součástí oznámení musí být pověření ke kontrole, anebo seznam kontrolujících, nebo
- c) první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházejících předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo povinné osobě, jež je přítomna na místě kontroly, pokud je provedení takových kontrolních úkonů k výkonu kontroly třeba.

(3) Je-li kontrola zahájena podle odstavce 2 písm. a) nebo c) bez přítomnosti kontrolované osoby, informuje kontrolující kontrolovanou osobu o zahájení kontroly dodatečně.

Kontrola je postupem zahajovaným výhradně ex offio, tedy z úřední povinnosti, kdy je na rozhodnutí kontrolního orgánu, zda určitou kontrolu zahájí či nikoli, aniž by existoval právní nárok podatele na zahájení kontroly. Ostatní subjekty či orgány mohou kontrolnímu orgánu podávat podněty ke kontrole, jež mají povahu podnětu dle § 42 správního řádu, přičemž kontrolní orgán s nimi nakládá obdobným způsobem, tj. požádá-li o to ten, kdo podnět podal, informuje ho kontrolní orgán ve lhůtě 30 dnů od obdržení podnětu o tom, jak s tímto podnětem naložil.

Okamžik zahájení kontroly je velmi důležitou skutečností, a to především z důvodu právní jistoty kontrolovaných osob. Přesné vymezení okamžiku zahájení kontroly je důležité především vzhledem k následkům, které jsou na něj vázány, tj. aktivace všech práv a povinností s kontrolou spojených, včetně možnosti ukládání sankcí, resp. donucovacích opatření, za jejich neplnění – viz např. pokuta.

Vzhledem k různým druhům kontrol, které jsou v současné době ve veřejné správě prováděny, nelze přesně stanovit konkrétní okamžik jejich zahájení tak, aby vyhovoval povaze všech těchto kontrol. Účelem tohoto ustanovení je tedy sjednocení dosavadní úpravy tak, aby bylo uvedené ustanovení aplikovatelné na různé typy kontroly s tím, že buďto závisí na kontrolním orgánu, aby zvolil s ohledem na předmět a účel kontroly při současném šetření práv kontrolované osoby vhodný způsob zahájení, nebo takový způsob může závazně určit pro konkrétní typ kontrol jiný právní předpis.

Výkonu některých kontrol totiž předchází tzv. oznámení o zahájení kontroly, které má jednak informativní charakter, avšak někdy současně kontrolní orgán již prostřednictvím takového oznámení po kontrolované osobě požaduje dílčí úkony (např. předložení určitých dokumentů či poskytnutí informací apod.).

Některé kontroly však nelze zahajovat doručením oznámení o kontrole, neboť by byl zmařen jejich účel. Zde je pak kontrola zahajována přímo předložením

pověření ke kontrole kontrolované či povinné osobě (např. kontroly vykonávané Českou obchodní inspekcí).

Existují rovněž kontroly, které nejsou oznamovány předem, avšak před samotným předložením pověření ke kontrole provede kontrolující v zájmu efektivního dosažení účelu kontroly některé úkony, u nichž může být sporné, zda jsou provedeny před zahájením či již jako součást kontroly, nicméně současně jsou pro dosažení jejího účelu nezbytné (jedná se např. o opatření kontrolních vzorků či o provedení tzv. kontrolního nákupu, kdy by byl v případě předchozího předložení pověření ke kontrole zmařen účel kontroly, popř. by bylo podstatně ohroženo jeho naplnění). Vzhledem k tomu, že kontrolovaná osoba by v tomto případě mohla následně namítat, že takto opatřené kontrolní podklady nelze pro kontrolu použít, jelikož byly opatřeny mimo průběh kontroly, je kontrolním řádem zohledněna možnost zahájení kontroly právě takovým úkonem. Vždy se však musí jednat o úkony bezprostředně předcházející předložení pověření ke kontrole.

Kontrolní řád v tomto ustanovení rovněž zavádí legislativní zkratku „povinná osoba“, jíž je jakákoli osoba odlišná od kontrolované osoby, která však je (popř. byla) vůči kontrolované osobě v určitém vztahu a jejíž součinnost je pro řádný výkon kontroly a dosažení jejího účelu taktéž nezbytná. Může se jednat např. o dodavatele či odběratele kontrolované osoby, případně i některé zaměstnance kontrolované osoby (pomocný personál apod.), jejichž jednání nelze podřadit pod § 20 občanského zákoníku či § 15 obchodního zákoníku.

Specifické postavení mají statutární orgány (případně jiné fyzické osoby, jednající jménem kontrolované osoby – zejména s ohledem na § 20 občanského zákoníku a § 15 obchodního zákoníku – např. někteří zaměstnanci s tímto oprávněním, vedoucí poboček či provozoven apod.) kontrolovaných osob, jež jsou osobami právníckými. Jedná se totiž zpravidla nikoli o osoby povinné, nýbrž přímo jednající jménem kontrolované osoby.

Zákon připouští možnost provedení kontroly na místě pouze za přítomnosti povinné osoby. Práva kontrolované osoby jsou nicméně zajištěna následným oznámením adresovaným kontrolované osobě o tom, že byla zahájena kontrola, a doručením protokolu o kontrole, na nějž je následně vázáno právo podání námitek.

§ 6

Přizvané osoby

- (1) Kontrolní orgán může k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu (dále jen „přizvaná osoba“).
- (2) Kontrolní orgán vystaví přizvané osobě pověření a poučí přizvanou osobu o jejích právech a povinnostech při účasti na kontrole.

(3) Práva a povinnosti kontrolované osoby a povinné osoby vůči přizvané osobě se řídí přiměřeně ustanoveními tohoto zákona o právech a povinnostech kontrolované osoby a povinné osoby vůči kontrolujícímu.

Kontroly se vedle kontrolujících mohou zúčastnit též další osoby, např. znalci, tlumočníci, jiní experti, popř. i zaměstnanci orgánu nadřízeného kontrolnímu orgánu (nejedná se však o kontrolu prováděnou nadřízeným kontrolním orgánem). Rozhodnutí, zda a jaké osoby budou ke kontrole přizvány, závisí zcela na správním uvážení kontrolního orgánu. Jedinou podmínkou je vazba jejich účasti na splnění účelu kontroly. Touto podmínkou je zajištěno, aby se kontroly neúčastnily osoby, jejichž účast není potřebná.

Přizvanou osobou může být pouze osoba fyzická, neboť z povahy věci plyne, že se fakticky, stejně jako v případě kontrolujícího, nemůže jednat o „fiktivní“ osobu právnickou.

Kontrolní orgán je povinen vystavit přizvané osobě písemné pověření a poučit ji o jejích právech a povinnostech, především o povinnosti mlčenlivosti. Pověření přizvané osoby však slouží pouze jako doklad k prokázání, že přizvaná osoba má právo účastnit se spolu s kontrolujícím kontroly a s tím související práva (právo vstupu a seznamování se s informacemi potřebnými ke splnění účelu jejího přizvání). Pověření tedy není aktem vymezujícím vztah přizvané osoby vůči kontrolnímu orgánu – to je zcela záležitostí dohody mezi kontrolním orgánem a přizvanou osobou a není třeba jej regulovat kontrolním řádem. Pro účely procesu kontroly je podstatné toliko prokázání příslušných oprávnění.

Práva a povinnosti kontrolovaných a povinných osob vůči přizvaným osobám se přiměřeně řídí ustanoveními upravujícími práva a povinnosti kontrolovaných a povinných osob vůči kontrolujícím (tj. především § 11).

§ 7

Vstup na pozemky, do staveb a jiných prostor

Kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly oprávněn vstupovat do staveb, dopravních prostředků, na pozemky a do dalších prostor s výjimkou obydlí, jež vlastní nebo užívá kontrolovaná osoba anebo jinak přímo souvisí s výkonem a předmětem kontroly, je-li to nezbytné k výkonu kontroly. Do obydlí je kontrolující oprávněn vstoupit jen tehdy, je-li obydlí užívané k podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti nebo v případě, kdy se mají prostřednictvím kontroly odstranit pochybnosti o tom, zda je obydlí užívané k těmto účelům a nelze-li dosáhnout splnění účelu kontroly jinak. Vlastníci nebo uživatelé těchto prostor jsou povinni kontrolujícímu vstup umožnit.

Účelem tohoto ustanovení je umožnit kontrolujícímu vstup na všechny pozemky a do staveb, případně dalších prostor, kde je to k výkonu kontroly nezbytné.

né, přičemž se jedná o pozemky či stavby, případně další prostory, které vlastní či užívá kontrolovaná osoba, anebo o pozemky, stavby, případně další prostory jinak související s výkonem a předmětem kontroly. Vstup na místo kontroly je primárním oprávněním, které je nutné k realizaci kontroly na místě, přičemž je však současně třeba zohlednit související ústavně zaručená práva, a sice právo vlastnické, jež je omezeno povinností strpět takový vstup, a dále nedotknutelnost obydlí. Právě s ohledem na tyto skutečnosti je předmětnému právu kontrolujícího věnováno samostatné ustanovení.

Rozšíření možnosti vstupu i na pozemky či do staveb, případně dalších prostor, které nejsou vlastněny či užívány kontrolovanou osobou (oproti současné úpravě § 11 písm. a/ zákona o státní kontrole), zohledňuje případy, kdy je třeba provést určité kontrolní úkony, které jsou k výkonu kontroly nezbytné, i na těchto pozemcích či v stavbách, případně dalších prostorech. Může se jednat např. o pozemky či stavby, případně další prostory dodavatele nebo odběratele kontrolované osoby, a dále o případy, kdy je rozhodujícím předmětem kontroly určitá věc, apod. Obdobnou konstrukci obsahoval též např. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 405/1991 Sb., o kontrole v České a Slovenské Federativní Republice.

Právo vstupu v sobě samozřejmě zahrnuje také právo vjíždět, případně jiné způsoby vstupu na příslušný pozemek či do příslušné stavby anebo jiného prostoru. S ohledem na potřeby praxe je rovněž výslovně uvedena možnost vstupovat do dopravních prostředků, neboť někdy se předmět kontroly (výrobek, zboží, zvíře apod.) nachází právě na palubě dopravního prostředku.

Kontrolní řád záměrně nevyžaduje souhlas vlastníka či uživatele pozemku nebo stavby, případně jiného prostoru, nebo dopravního prostředku (ať už je tímto vlastníkem nebo uživatelem kontrolovaná osoba či nikoli), ba naopak jim stanoví povinnost vstup kontrolujícímu umožnit. Nejedná se však o bezdůvodné rozšíření práv kontrolujícího a nepřipustné omezení vlastníků či uživatelů pozemků, staveb, případně jiných prostor, neboť předmětné ustanovení je striktně vázáno na podmínku nezbytnosti a přímou souvislost s předmětem kontroly.

Kontrolní řád nicméně v žádném případě neumožňuje kontrolujícím násilný vstup. V případě, kdy vlastník nebo uživatel pozemku či prostoru vstup neumožní, lze jej nutit jen prostřednictvím uložení pokuty, případně využitím jiného procesního režimu, nikoli režimu kontrolního řádu.

Oprávnění vstupu se nevztahuje na obydlí, vyjma obydlí sloužícího k podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti. Kontrolní řád zde totiž plně respektuje čl. 12 Listiny základních práv a svobod zaručující nedotknutelnost obydlí.

§ 8

Další práva kontrolujícího

Kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn

- a) požadovat prokázání totožnosti fyzické osoby, jež je přítomna na místě kontroly, jde-li o osobu, která plní úkoly kontrolované osoby, nebo osobu, která může přispět ke splnění účelu kontroly,
- b) provádět kontrolní nákupy, odebírat vzorky, provádět potřebná měření, sledování, prohlídky a zkoušky,
- c) požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby (dále jen „podklady“); v odůvodněných případech může kontrolující zajišťovat originální podklady,
- d) pořizovat obrazové nebo zvukové záznamy,
- e) v míře nezbytné pro průběh kontroly užívat technických prostředků kontrolované osoby, a to po předchozím projednání s kontrolovanou osobou,
- f) vyžadovat od kontrolované osoby a povinné osoby další součinnost potřebnou k výkonu kontroly.

Toto ustanovení vymezuje další základní procesní práva kontrolujícího, která jsou potřebná k realizaci kontrolní činnosti. Vedle vymezení zahájení kontroly se jedná o další stěžejní institut procesu kontroly, bez něhož by nebylo možno kontrolu provést, resp. by byla značně snížena právní jistota zúčastněných osob.

Oprávnění kontrolujícího jsou vymezena v základním rozsahu potřebném pro výkon převážné většiny kontrolních činností a naplnění jejich účelu. Kromě těchto oprávnění však s ohledem na specifika té které kontrolní činnosti mohou jiné právní předpisy upravit též další specifická oprávnění vztahující se k příslušnému druhu kontroly a jejímu předmětu.

Základní filosofií předmětného ustanovení je poskytnout všem kontrolujícím základní okruh oprávnění, která mohou potřebovat k výkonu své kontrolní činnosti, avšak lze je v realitě využívat jenom v nezbytně nutném rozsahu. Kontrola nemá kontrolovanou osobu nadměrně zatížit, nicméně pro kontrolní orgán, resp. kontrolující je důležité, aby měli pro svou činnost vytvořeny alespoň základní podmínky nezbytné ke splnění účelu kontroly.

Ověření totožnosti osoby nacházející se na místě kontroly slouží především ke zjištění, zda se jedná přímo o kontrolovanou osobu, je-li touto osobou osoba fyzická, anebo o statutární orgán (případně jinou osobu jednající jménem) kontrolované osoby, coby osoby právnické, anebo toliko o jinou osobu, jejíž součinnost může být k výkonu kontroly a dosažení jejího účelu rovněž potřebná (pak by se jednalo o tzv. povinnou osobu).

Provádění kontrolních nákupů, provedení potřebných měření, sledování, pro-

hlídek či zkoušek je další z obecných oprávnění kontrolujících, a to především u kontrol zaměřených na kontrolu nabízených výrobků či služeb anebo kontrolu jakosti či kvality určitých věcí.

Právo na poskytnutí nebo zaslání kontrolních podkladů a informací je nezbytným předpokladem splnění povinnosti kontrolního orgánu zjistit, popsat a podklady doložit zjištěný stav věci v rozsahu nezbytném ke splnění účelu kontroly.

Pořizování obrazových a zvukových záznamů v souvislosti s kontrolou nemusí nutně zachycovat pouze osobní projevy, nýbrž jen určité místo apod. V případě zachycení projevů osobní povahy (ačkoli kontrola není tajným sledováním) je třeba tuto činnost považovat za výkon tzv. úřední licence dle § 12 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a tudíž lze takové záznamy, i v případě, kdy se jedná např. o projevy osobní povahy, pořizovat i bez souhlasu takto zaznamenané osoby. Záznamy lze však použít výhradně k úředním účelům, tj. k výkonu kontroly.

Užívání technických prostředků kontrolované osoby může zahrnovat běžné kancelářské vybavení, jako např. kopírku, skener, fax apod., anebo v případě provádění odebrání vzorků, měření apod. též využití speciálních přístrojů potřebných k provedení těchto kontrolních úkonů. Ovšem i zde platí šetření a ochrana právních zájmů kontrolovaných osob.

§ 9

Povinnosti kontrolujícího

Kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly povinen

- a) zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a v závislosti na povaze kontroly doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady,
- b) šetřit práva a oprávněné zájmy kontrolované osoby, povinné osoby a třetí osoby,
- c) předložit kontrolované osobě nebo povinné osobě pověření ke kontrole, a požádá-li o to kontrolovaná osoba nebo povinná osoba, též další dokument, který dokládá, že se jedná o osobu uvedenou v pověření ke kontrole,
- d) vydat potvrzení o zajištěných originálních podkladech, a pominou-li důvody jejich zajištění, neprodleně je vrátit,
- e) umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly,
- f) vyhotovit protokol o kontrole a doručit jeho stejnopis kontrolované osobě.

Toto ustanovení vymezuje základní procesní povinnosti kontrolujícího, jejichž účelem je jednak zajištění řádného výkonu kontroly a dosažení jejího účelu při

současné ochraně práv a oprávněných zájmů kontrolovaných osob, popř. dalších osob, jež se kontroly účastní, resp. poskytují potřebnou součinnost.

Základní povinností kontrolujícího je zjistit skutečný stav věci, nikoli však v jeho absolutní úplnosti, nýbrž pouze v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a s ohledem na efektivnost a hospodárnost celého procesu.

Další významnou povinností kontrolujícího je především šetření práv a oprávněných zájmů kontrolovaných, povinných a třetích osob, konkrétně sem lze zařadit např. ochranu kontrolovaných osob před zbytečným zatěžováním, bezdůvodnými průtahy při kontrolní činnosti, opakovanými bezdůvodnými kontrolami, nepřiměřenými zásahy do práv těchto osob apod.

Povinnost kontrolujícího předložit kontrolované či povinné osobě pověření ke kontrole koresponduje právem kontrolované či povinné osoby ověřit si, že kontrolující je osobou oprávněnou k faktickému výkonu kontroly.

Je-li v konkrétním případě nezbytné zajistit v rámci kontroly na omezenou dobu originální kontrolní podklady, čemuž odpovídá příslušné oprávnění kontrolujícího, musí být též po tuto dobu zajištěna adekvátní maximální ochrana takových dokladů, aby bylo možné vrátit je kontrolované osobě zpět neporušené.

Povinnost kontrolujícího umožnit kontrolované osobě účast při provádění kontrolních úkonů v rámci kontroly na místě je rovněž důsledkem ochrany a zajištění právní jistoty kontrolovaných osob, jejichž činnost je předmětem kontroly. Jedinou výjimkou jsou případy, kdy by realizace uvedené povinnosti bránila splnění účelu kontroly.

Protokol o kontrole je výsledným kontrolním dokumentem zachycujícím zjištěný stav věci, kontrolní zjištění a celkový průběh kontroly. Jedná se o výstup celé kontroly a jeho vyhotovení se všemi stanovenými náležitostmi patří k hlavním povinnostem kontrolujícího.

§ 10

Práva a povinnosti kontrolované osoby a povinné osoby

- (1) Kontrolovaná osoba je oprávněna
  - a) požadovat po kontrolujícím předložení pověření ke kontrole a dalšího dokumentu, který dokládá, že se jedná o osobu uvedenou v pověření ke kontrole,
  - b) namítat podjatost kontrolujícího nebo přizvané osoby,
  - c) seznámit se s obsahem protokolu o kontrole,
  - d) podávat námítky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole.
- (2) Kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umož-

nit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

- (3) Povinná osoba je povinna poskytnout kontrolujícímu součinnost potřebnou k výkonu kontroly, nelze-li tuto součinnost zajistit prostřednictvím kontrolované osoby.

Práva kontrolujících a kontrolovaných osob jsou tzv. synallagmatická, tj. právům kontrolujících, případně přizvaných osob, zpravidla odpovídají příslušné povinnosti kontrolovaných a povinných osob a naopak povinnostem kontrolujících či přizvaných osob odpovídají práva kontrolovaných a povinných osob.

Práva kontrolovaných a povinných osob mají zajistit ochranu jejich oprávněných zájmů a současně zachovat potřebnou právní jistotu. Pokud jde o povinné osoby, jejich rozsah práv a povinností je z povahy věci menší než rozsah práv a povinností kontrolované osoby. Některá práva a povinnosti povinných a kontrolovaných osob korespondují (jako např. právo na předložení pověření ke kontrole či povinnost umožnit kontrolujícímu potřebný vstup na pozemky a do jiných prostor souvisejících s výkonem kontroly). Určitá práva jsou však vyhrazena toliko kontrolovaným osobám (např. právo podávat námítky proti protokolu o kontrole, právo na doručení protokolu o kontrole apod.), neboť právě jejich činnost je předmětem kontroly.

Specifickou povinností kontrolované osoby realizovanou až po ukončení kontroly je podání tzv. zpětné informace, tj. informace o tom, zda byla zjednána náprava zjištěných nedostatků, resp. přijata příslušná opatření. Jedná se o jakousi zpětnou vazbu, prostřednictvím níž může kontrolní orgán, resp. kontrolující vyhodnotit účinnost provedené kontroly a zvážit případná další opatření, včetně např. provedení následné kontroly.

§ 11

Odebrané vzorky

- (1) Kontrolující může odebírat pouze nezbytně nutné množství vzorku; o odběru vzorku vydá potvrzení. Kontrolní orgán odebraný vzorek vrátí, je-li to možné.
- (2) Za odebraný vzorek zaplatí kontrolní orgán osobě, již byl vzorek odebrán, náhradu ve výši ceny, za kterou tato osoba věc v době jejího odebrání běžně na trhu prodává; nelze-li tuto cenu určit, pak náhradu ve výši ceny, za kterou věc pořídila, případně náhradu ve výši účelně vynaložených nákladů.
- (3) Nárok na náhradu podle odstavce 2 nevzniká, pokud
- a) byl vzorek vrácen, anebo osoba, již byl vzorek odebrán, jej odmítla převzít zpět, nebo prohlásila, že jeho vrácení nebo náhradu nepožaduje, nebo

- b) odebraný vzorek nesplňuje požadavky stanovené jinými právními předpisy anebo rozhodnutím nebo opatřením příslušného orgánu.

Toto ustanovení upravuje obecně odebrání vzorků. Vzorky lze odebírat od jakékoli osoby, nikoli pouze od osoby kontrolované, podstatná je však nezbytnost odebrání takového vzorku v souvislosti s výkonem kontroly.

O každém odběru vzorku je třeba osobě, od níž je odebírán, vydat potvrzení, a to především v zájmu zajištění právní jistoty, ale též z důvodu dokumentace nejen pro účely případné následné náhrady nákladů.

Obecně platí, že odebraný vzorek je třeba kontrolované či povinné osobě v zákonem stanovené lhůtě vrátit. Pokud nedojde z povahy věci k vrácení vzorku, nikoli však z důvodu odmítnutí jeho přijetí zpět osobou, již byl odebrán, anebo není splněna jiná z taxativně stanovených skutečností, je třeba této osobě poskytnout náhradu nákladů za odebraný vzorek. Bezplatné odebrání vzorků, tj. odebrání vzorků, za něž se neposkytuje náhrada nákladů, je možné pouze v případě, kdy tak stanoví jiný právní předpis. Případná likvidace vzorků, které nejsou vráceny kontrolované či povinné osobě se taktéž řídí příslušnými právními předpisy. Kontrolní řád tudíž tyto skutečnosti neupravuje.

§ 12

Protokol o kontrole

- (1) Protokol o kontrole obsahuje skutečnosti vztahující se k vykonané kontrole. Vždy však obsahuje alespoň
- a) označení kontrolního orgánu a kontrolujícího,
  - b) označení ustanovení právního předpisu vymezujícího pravomoc kontrolního orgánu k výkonu kontroly,
  - c) označení přizvané osoby, včetně důvodu jejího přizvání,
  - d) označení kontrolované osoby,
  - e) označení předmětu kontroly,
  - f) kontrolní úkon, jímž byla kontrola zahájena, a den, kdy byl tento kontrolní úkon proveden,
  - g) poslední kontrolní úkon předcházející vyhotovení protokolu o kontrole a den, kdy byl tento kontrolní úkon proveden,
  - h) kontrolní zjištění, obsahující zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označení právních předpisů, které byly porušeny, včetně uvedení podkladů, z kterých tato kontrolní zjištění vycházejí,
  - i) poučení o možnosti podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námitky s uvedením lhůty pro jejich podání a komu se podávají,

- j) datum vyhotovení,
- k) podpis kontrolujícího.

- (2) Protokol o kontrole se vyhotoví ve lhůtě 30 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvláště složitých případech do 60 dnů.
- (3) Stejnopis protokolu o kontrole doručí kontrolní orgán kontrolované osobě.

Protokol o kontrole je výsledným dokumentem celého kontrolního procesu, v podstatě shrnuje celkový průběh kontroly a především obsahuje zjištěný stav věci a kontrolní zjištění. Jsou proto taxativním výčtem stanoveny jeho nezbytné (povinné) obsahové náležitosti s tím, že podle povahy kontroly i situace ad hoc je možné v protokolu o kontrole uvést též další, do jisté míry fakultativní skutečnosti. Mezi minimální obligatorní náležitosti protokolu o kontrole byly zařazeny skutečnosti, které lze v zásadě uvést u každého druhu kontroly.

Údajů protokolu o kontrole, zejména pokud jde o zjištěný stav věci a kontrolní zjištění, může být totiž použito též ke stanovení míry a závažnosti odpovědnosti za nedostatky v řízení mimo proces kontroly, a proto protokol o kontrole musí pro jakákoli sankční opatření poskytovat dostatečný podklad.

Důležitou náležitostí, vedle základních identifikačních údajů, je uvedení dne zahájení kontroly, neboť toto konkrétní vymezení je pro kontrolu podstatné především v zájmu zachování právní jistoty jejich subjektů, zejména kontrolovaných osob, vzhledem k právním následkům, jež jsou s tímto dnem spojeny – především aktivace práv a povinností jak kontrolního orgánu a kontrolujících, tak i kontrolovaných a povinných osob. Uvedení posledního kontrolního úkonu předcházejícího vyhotovení protokolu o kontrole je pak podstatné především z hlediska počítání lhůty stanovené pro vyhotovení protokolu o kontrole.

Protokol o kontrole podepisují všichni kontrolující, a to i v případě kontrolní skupiny. Podpis kontrolujícího totiž v podstatě dokládá jeho odpovědnost za obsah protokolu o kontrole.

Z důvodu efektivity, rychlosti a zabránění zbytečným průtahům kontroly a také z důvodu právní jistoty kontrolovaných osob je stanovena maximální lhůta pro vyhotovení protokolu o kontrole, a to od provedení kontrolního úkonu předcházejícího vyhotovení protokolu o kontrole.

Na rozdíl od právní úpravy zákona o státní kontrole však kontrolní řád nevyžaduje seznámení kontrolované osoby s protokolem o kontrole, které by kontrolovaná osoba stvrzovala svým podpisem, nýbrž se zde využívá obecné úpravy doručování ve správním řádu (§ 19 a násl. správního řádu, včetně doručování na místě – § 21 odst. 4, § 24 odst. 3 a 4 správního řádu, či doručování elektronického, včetně datových schránek). Okamžikem seznámení kontrolované osoby

s protokolem o kontrole je den doručení protokolu o kontrole. Podpis kontrolované osoby na protokolu tak bude třeba pouze v případě tzv. osobního doručení formou předání s tím, že odmítne-li kontrolovaná osoba protokol převzít, měla by být poučena o právních následcích takového jednání, přičemž protokol se pak považuje za doručení okamžikem pokusu o předání – viz § 24 odst. 3 a 4 správního řádu.

§ 13

Námítky

- (1) Námítky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole může kontrolovaná osoba podat kontrolnímu orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení protokolu o kontrole, není-li stanovena v protokolu o kontrole lhůta delší.
- (2) Námítky se podávají písemně, musí z nich být zřejmé, proti jakému kontrolnímu zjištění směřují, a musí obsahovat odůvodnění nesouhlasu s tímto kontrolním zjištěním.

§ 14

Vyřizování námítek

- (1) Nevyhoví-li námítkám vedoucí kontrolní skupiny nebo kontrolující ve lhůtě 7 dnů ode dne jejich doručení, vyřídí je nadřízená osoba kontrolujícího ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení tak, že jim vyhoví, částečně vyhoví, nebo je zamítne. Ve zvlášť složitém případě se lhůta pro vyřízení námítek nadřízenou osobou kontrolujícího prodlužuje o 30 dnů. O tomto prodloužení lhůty nadřízená osoba kontrolujícího kontrolovanou osobu předem vyrozumí.
- (2) Námítky, z nichž není zřejmé, proti jakému kontrolnímu zjištění směřují, nebo námítky, u nichž chybí odůvodnění, nadřízená osoba kontrolujícího zamítne jako nedůvodné. Nadřízená osoba kontrolujícího zamítne také námítky podané opožděně nebo neoprávněnou osobou.
- (3) Jestliže je do vyřízení námítek zahájeno s kontrolovanou osobou správní řízení o uložení sankce nebo opatření k nápravě v přímé souvislosti se skutečností obsaženou v protokolu o kontrole, lze se souhlasem nadřízené osoby kontrolujícího námítky vyřídit v rámci tohoto správního řízení; je-li ke správnímu řízení příslušný jiný správní orgán než kontrolní orgán, který kontrolu vykonal, lze se souhlasem nadřízené osoby kontrolujícího námítky předat tomuto správnímu orgánu. O předání námítek kontrolní orgán kontrolovanou osobu vyrozumí. Jestliže je však správní řízení zahájeno v přímé souvislosti pouze s některými skutečnostmi obsaženými v protokolu o kontrole, které lze od ostatních skutečností v daném protokolu o kontrole oddělit, postupuje se podle věty první pouze ohledně námítek, které se týkají skutečností, k nimž je

správní řízení zahájeno. Vyřízení námitek se uvede v odůvodnění rozhodnutí vydaného v rámci tohoto správního řízení.

Kontrolovaná osoba může podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námitky, má-li za to, že jsou tato kontrolní zjištění nepřesná, neúplná, nepravdivá apod. Námitky lze podat pouze proti kontrolním zjištěním, nikoli proti dalším skutečnostem popisujícím průběh kontroly. Další text protokolu o kontrole, nesouvisí-li přímo s kontrolními zjištěními, není třeba podrobovat vyřizování námitek. Má-li tento text vliv na kontrolní zjištění, lze nesouhlas s ním vyjádřit v odůvodnění námitek vůči kontrolnímu zjištění, na něž má vliv. Přípuštění podávání námitek vůči celému protokolu o kontrole by mohlo v krajním případě protahovat a administrativně zatěžovat kontrolu např. vyřizováním námitek vůči případným překlepům či ve vztahu k závěru kontroly nepřilíš relevantním konstatováním. Účelem vyřizování námitek není též vyřizování případných stížností na průběh kontroly či chování kontrolujících. K tomu slouží institut stížností dle § 175 správního řádu, případně uplatnění náhrady škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Námitky musí být zdůvodněné, což znamená, že z nich musí být patrné, v čem jsou shledávány nedostatky kontrolních zjištění a proč. Pouze zdůvodněné námitky je možné posoudit, z čehož plyne, že není dostačující obecně bez zdůvodnění vyjádřit nesouhlas s obsahem protokolu o kontrole či určitým kontrolním zjištěním. Takové námitky budou z důvodu procesní ekonomiky a rychlosti kontroly bez dalšího projednání kontrolním orgánem zamítnuty. Obsahem námitek nicméně může být vedle jejich zdůvodnění také návrh na doplnění kontrolních zjištění, včetně podkladů, o něž se kontrolní zjištění opírají.

Vyřízení námitek není završeno vydáním rozhodnutí, nýbrž toliko „neformálním“ vyřízením přímo kontrolujícím, případně vedoucím kontrolní skupiny formou tzv. „autoremedury“, anebo nadřízenou osobou kontrolujícího. Kontrolní řád rovněž nepočítá s žádným jiným „prostředkem obrany“, neboť jak bylo uvedeno výše, samotný protokol o kontrole je pouze konstatováním určitého stavu, avšak následky, které toto konstatování vyvolá, jsou řešeny až v navazujících správních řízeních, v rámci nichž jsou k dispozici též příslušné opravné prostředky.

Kontrolní řád však přebírá ustanovení zákona o státní kontrole doplněné novelou provedenou zákonem č. 501/2004 Sb., které umožňuje „odložení“ vyřízení námitek až na navazující správní řízení.

Oproti úpravě zákona o státní kontrole se však dle kontrolního řádu i na vyřizování námitek subsidiárně vztahuje správní řád, což je praktické zejména vzhledem k obecným ustanovením upravujícím doručování, základní zásady činnosti správních orgánů apod. Ta ustanovení správního řádu, jejichž aplikace není v případě kontroly žádoucí (zde např. náležitosti rozhodnutí, opravné prostředky, a to

jak řádné, tak mimořádné atd.), jsou vyloučena již samotnou existencí speciální právní úpravy kontrolního řádu.

§ 15

Přestupky

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
  - a) jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2,
  - b) jako povinná osoba nesplní povinnost podle § 10 odst. 3.
- (2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 500 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

§ 16

Správní delikty

- (1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
  - a) jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2,
  - b) jako povinná osoba nesplní povinnost podle § 10 odst. 3.
- (2) Za správní delikt podle odstavce 1 písm. a) se uloží pokuta do 500 000 Kč a za správní delikt podle odstavce 1 písm. b) se uloží pokuta do 200 000 Kč.

§ 17

Společná ustanovení

- (1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.
- (2) Při určení výměry pokuty právnícké osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.
- (3) Odpovědnost právnícké osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm správní orgán nezahájil řízení do 6 měsíců ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy byl spáchán.
- (4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se použijí ustanovení o odpovědnosti a postihu právnícké osoby.
- (5) Správní delikty podle § 15 a 16 pojednává v prvním stupni kontrolní orgán, který je příslušný k provedení kontroly, v souvislosti s ním byl správní delikt spáchán.

Tato ustanovení zavádějí skutkové podstaty přestupků a správních deliktů kontrolované a povinné osoby, jakožto speciálních subjektů, které formou pokuty sankcionují jednání porušující zákonem stanovené hmotněprávní povinnosti (zejm. se jedná o povinnost umožnit výkon oprávnění kontrolujícího nebo přízvané osoby a povinnost poskytnout k tomu potřebnou součinnost).

Horní hranice sazby pokuty ukládané kontrolované osobě je vyšší než horní hranice sazby pokuty ukládané povinné osobě, neboť zainteresovanost kontrolované osoby na výkonu kontroly je vyšší, nežli je tomu v případě povinné osoby.

Objektem přestupků a správních deliktů kontrolované a povinné osoby je zájem na zajištění dosažení účelu kontroly, k němuž je třeba mimo jiné zejména poskytování součinnosti kontrolované nebo povinné osoby kontrolujícímu, a dále zájem na zajištění řádného a nerušeného průběhu kontroly.

Stanovení konkrétní výše pokuty je závislé na uvážení kontrolního orgánu, který ji určuje ad hoc podle konkrétních okolností případu tak, aby byla přiměřená závažnosti přestupku nebo správního deliktu, zejména způsobu jeho spáchání, následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Na řízení o přestupku se vztahuje zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, případně subsidiárně správní řád. Na řízení o správním deliktu se vztahuje obecná procesně právní úprava řízení před správním orgánem podle správního řádu.

§ 18

Ukončení kontroly

Kontrola je ukončena

- a) marným uplynutím lhůty pro podání námitek nebo vzdáním se práva podat námitky,
- b) dnem doručení vyřízení námitek kontrolované osobě, nebo
- c) dnem, ve kterém byly námitky předány k vyřízení správnímu orgánu (§ 14 odst. 3).

Podobně jako v případě zahájení kontroly je také důležité přesné stanovení okamžiku ukončení kontroly, jelikož jsou na něj rovněž vázána výše rozvedená práva a povinnosti, a zároveň je jím důsledně oddělen průběh kontroly od navazujících řízení prováděných dle jiných právních předpisů.

§ 19

Kontrola výkonu státní správy

- (1) Při kontrole výkonu státní správy je kontrolující dále oprávněn ukládat opatření k odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou.

(2) Opatření k odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou se uvede v protokolu o kontrole.

V předmětném ustanovení jsou zohledněna určitá specifika kontrol výkonu státní správy (v případě územních samosprávných celků tzv. přenesené působnosti), která jsou dána především existencí instanční závislosti kontrolního orgánu a kontrolované osoby, a to nikoli z hlediska výkonu kontrolních pravomocí, nýbrž z hlediska výkonu činnosti, jež je předmětem kontroly. Vztah nadřízenosti a podřízenosti představuje tedy určitou užší vazbu mezi kontrolním orgánem a kontrolovanou osobou, přičemž je zde rovněž zohledněna skutečnost, že takový vztah existuje toliko mezi orgány veřejné moci (samozřejmě z hlediska relevance pro účely působnosti kontrolního řádu).

S ohledem na uvedené skutečnosti tedy není třeba chránit práva a oprávněné zájmy kontrolované osoby ve stejném rozsahu jako je tomu u jiných druhů kontrol, a proto kontrolní řád upravuje též další skutečnosti související s výkonem této kontroly, a to především možnost ukládání opatření k nápravě, která není třeba realizovat v rámci správního řízení, nýbrž přímo jako součást kontroly. Taková úprava je např. již nyní obsažena v příslušných ustanoveních zákonů o územních samosprávných celcích upravujících kontrolu výkonu přenesené působnosti (viz § 129b odst. 3 zákona o obcích, § 88 odst. 3 zákona o krajích či § 115 odst. 3 zákona o hl. m. Praze).

HLAVA IV SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 20

Povinnost mlčenlivosti

- (1) Kontrolující nebo přizvaná osoba má povinnost zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděla v souvislosti s kontrolou nebo s úkony předcházejícími kontrole, a nezneužívat takto získaných informací.
- (2) Povinnost mlčenlivosti kontrolujícího nebo přizvané osoby trvá i po skončení jejich pracovněprávního nebo jiného vztahu.
- (3) Kontrolujícího nebo přizvanou osobu může povinnosti mlčenlivosti zprostit ten, v jehož zájmu tuto povinnost kontrolující nebo přizvaná osoba má, anebo ve veřejném zájmu nadřízená osoba kontrolujícího.

Účelem tohoto ustanovení je ochrana údajů získaných při kontrole, případně též v rámci realizace úkonů předcházejících kontrole. Zajištění této ochrany je uloženo nejen kontrolujícím, ale i přizvaným osobám, tj. všem, kteří přichází do styku s údaji získanými v souvislosti s kontrolou, přičemž povinnost mlčen-

livosti kontrolujícího trvá i po skončení jeho pracovněprávního či jiného vztahu anebo služebního poměru.

Na druhou stranu povinnost mlčenlivosti nemůže být absolutní, tj. bezvýjimečná. Tam, kde sama osoba, v jejímž zájmu je taková povinnost uložena, netrvá na jejím zachování, není třeba ani obecně na této povinnosti trvat. Dalšími případy, kdy by lpění na povinnosti mlčenlivosti bylo kontraproduktivní, jsou odůvodněné případy vyšších celospolečenských zájmů, jako je např. ochrana zdraví, života, veřejného pořádku či bezpečnosti apod. V těchto případech může kontrolujícího nebo přizvanou osobu zprostit povinnosti mlčenlivosti nadřízená osoba kontrolujícího.

Určité prolomení této povinnosti upravuje kontrolní řád v rámci spolupráce kontrolních orgánů a zveřejňování informací o kontrolách (§ 25 a 26).

Kromě výše uvedených výjimek však kontrolní řád žádné další obecné prolomení povinnosti mlčenlivosti nepřipouští. Zda jsou dány důvody k tomu, aby byla povinnost mlčenlivosti prolomena, by mělo být řešeno jiným právním předpisem.

§ 21

Oprava nesprávností a došetření věci

- (1) Nesprávnosti v protokolu o kontrole opraví kontrolní orgán z moci úřední formou dodatku k protokolu o kontrole, jehož stejnopis se doručí kontrolované osobě a přiloží k protokolu o kontrole.
- (2) Je-li to na základě podaných námitek nebo k opravě zjištěných nesprávností v protokolu o kontrole zapotřebí, provede kontrolující došetření věci. Výsledek došetření věci se zaznamená v dodatku k protokolu o kontrole, jehož stejnopis se doručí kontrolované osobě a přiloží k protokolu o kontrole.
- (3) Při došetření věci se použijí ustanovení § 6 až 11, § 13 až 17 a § 20 obdobně.

Účelem tohoto ustanovení je výslovná úprava postupu, kdy je třeba provést „opravu“, resp. doplnění protokolu o kontrole. Jedná se jednak o opravu nesprávností, k níž není třeba provedení dalších kontrolních úkonů, a dále o doplnění protokolu o kontrole v případě, kdy z námitek, jimž bylo vyhověno, anebo z vlastního podnětu kontrolního orgánu vyplyne potřeba provedení dalších kontrolních úkonů. Vzhledem k tomu, že kontrola je již ukončena, zakotvuje kontrolní řád speciální institut došetření věci (obdobný institut obsahoval též zákon č. 405/1991 Sb.), v rámci něhož lze provést potřebné kontrolní úkony i po ukončení kontroly.

Z důvodu zachování přesného záznamu o průběhu kontroly a s ohledem na zachování právní jistoty se původní protokol o kontrole nepřepracovává, resp. nenahrazuje protokolem novým, nýbrž se využívá forma dodatku.

§ 22

Zvláštní ustanovení o nahlížení do spisu

Z nahlížení do spisu jsou vyloučeny dokumenty nebo jejich části, z nichž lze zjistit totožnost osoby, která podala podnět ke kontrole.

Toto ustanovení vychází z povinnosti vedení spisu, která je zakotvena v § 63 a násl. zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a především v § 17 správního řádu, s jehož subsidiární aplikací kontrolní řád v tomto případě přímo počítá.

Kromě ochrany utajovaných informací a jiných zákonem chráněných údajů (jež je obsažena též v § 38 správního řádu) je zde navíc výslovně zakotvena ochrana toho, kdo podal podnět ke kontrole.

§ 23

Náklady kontroly

- (1) Náklady vzniklé kontrolnímu orgánu v souvislosti s výkonem kontroly nese kontrolní orgán.
- (2) Náklady vzniklé kontrolované osobě nebo povinné osobě v souvislosti s výkonem kontroly nesou tyto osoby.

Zde je zachována dosud uplatňovaná koncepce obsažená též v zákonu o státní kontrole, dle níž si každý subjekt hradí své náklady.

Oproti úpravě zákona o státní kontrole však již není připuštěna možnost úhrady nepřiměřených nákladů, které kontrolované osobě vzniknou např. v důsledku využívání technických prostředků (jako např. telefonu, kopírky, faxu, PC s internetem apod.) kontrolujícími. V současné době se totiž zpravidla jedná o technické prostředky, jejichž využívání je běžné a nepředstavuje pro kontrolovanou osobu nepřiměřené náklady.

§ 24

Převzetí výkonu kontroly nadřízeným správním orgánem

- (1) Výkon kontroly může v odůvodněných případech převzít nadřízený správní orgán kontrolního orgánu. O této skutečnosti vyrozumí nadřízený správní orgán kontrolní orgán, který je jinak k výkonu takové kontroly příslušný.
- (2) Převezme-li nadřízený správní orgán výkon kontroly podle odstavce 1, nemůže tutéž kontrolu vykonat kontrolní orgán, který je jinak k výkonu takové kontroly příslušný. Nadřízený správní orgán jej však bez zbytečného odkladu o výsledku kontroly informuje.

Obecně platí, že kontrolu vykonává přímo kontrolní orgán, jemuž takovou pra-

vomoc svěřuje zákon, a to prostřednictvím svých kontrolujících. Nicméně za určitých okolností lze v zájmu efektivity kontroly připustit též převzetí výkonu kontroly (a to jak před zahájením, tak i v průběhu již zahájené kontroly) nadřízeným kontrolním orgánem, tj. nadřízeným správním orgánem příslušného kontrolního orgánu (pro jeho určení se použije § 178 správního řádu) tam, kde dle správního uvážení nadřízeného orgánu je převzetí kontroly (atrakce) s ohledem na konkrétní okolnosti efektivnější (např. u mimořádně odborně složitých kontrol, v případě vyloučení všech kontrolujících příslušného kontrolního orgánu pro podjatost, tam, kde z důvodu vhodnosti ochrany veřejného zájmu či zájmů kontrolované osoby bude provedení kontroly nadřízeným orgánem vhodnější, z důvodu nečinnosti podřízeného kontrolního orgánu apod.).

Jedná se však toliko o možnost, nikoli povinnost nadřízeného orgánu, a tudíž bude záležet pouze na rozhodnutí nadřízeného orgánu, zda tohoto práva využije, či nikoli.

§ 25

Spolupráce kontrolních orgánů

- (1) Kontrolní orgány v zájmu dobré správy vzájemně spolupracují a koordinují své kontroly.
- (2) Požádá-li kontrolní orgán jiný kontrolní orgán nebo další orgán veřejné moci o poskytnutí údajů, informací nebo jiných kontrolních podkladů potřebných k provedení kontroly, oslovený orgán tyto údaje, informace a další kontrolní podklady poskytne, pokud je má k dispozici a nebrání-li tomu plnění povinností uložených jiným právním předpisem, s výjimkou povinnosti mlčenlivosti.
- (3) Kontrolní orgán na požádání sdělí výsledky kontrol jinému kontrolnímu orgánu nebo orgánu veřejné moci, jestliže jsou potřebné pro výkon jeho působnosti. Zaměstnanci zařazení v těchto orgánech jsou povinni o těchto skutečnostech zachovávat mlčenlivost; § 20 se použije obdobně.
- (4) Kontrolní orgán předá svá zjištění o nedostacích příslušnému orgánu, který je oprávněn ve své působnosti činit opatření k nápravě zjištěného stavu nebo ukládat sankce za zjištěné nedostatky.

Účelem tohoto ustanovení je maximální zefektivnění kontrol a současně ochrana a šetření práv kontrolovaných osob. Promítá se do něj především požadavek na efektivitu a hospodárnost kontrol a rovněž zásada tzv. dobré správy, jež je zakotvena v § 8 správního řádu. Cílem je zajistit, aby určitá část kontrol v působnosti zákona nezůstávala stranou zájmu, zatímco jiná oblast by nadměrně zatěžovala kontrolované osoby množstvím kontrol s podobným předmětem. Zejména je třeba na základě účinné výměny informací mezi kontrolními orgány zajistit co nejefektivněji koordinaci jednotlivých druhů kontrolních činností tak, aby nebyly

kontrolované osoby zbytečně zatěžovány, kontrola byla efektivní, rychlá a hospodárná. Kontrolní orgány by tedy měly vzájemně více spolupracovat, informovat se a tam, kde je to možné a povahy jednotlivých kontrol to dovolují, projednat a vzájemně koordinovat jejich provedení, popř. využívat výsledků souvisejících či předcházejících kontrol.

Z důvodu různorodosti veřejné správy a nesouměřitelnosti potřeb resortních kontrolních orgánů v rámci jednotlivých druhů kontrolních činností se záměrně nestanoví centrální koordinační orgán pro všechny druhy kontrol. Lze doporučit, a navrhovaná úprava to nejen nevylučuje, ale spíše podporuje, aby v rámci jednotlivých druhů kontrol byl vytvořen určitý systém koordinace příslušných kontrolních orgánů. Koordinačním orgánem může být v jednotlivých oblastech např. některý věcně příslušný ústřední správní úřad určený zvláštním zákonem.

Za účelem maximální podpory spolupráce kontrolních orgánů a zvýšení efektivity a hospodárnosti kontrol je součástí tohoto ustanovení též výslovné zakotvení povinnosti každého orgánu veřejné moci, nikoli tedy jen kontrolního orgánu ve smyslu kontrolního řádu, poskytnout kontrolnímu orgánu potřebné kontrolní podklady, údaje a informace. Nejedná se však o povinnost opatřování kontrolních dokladů a informací, což je úkolem kontrolního orgánu, nýbrž jen o poskytnutí těch podkladů a informací, které má dožádaný orgán k dispozici. Stejně tak není tímto ustanovením prolomeno plnění povinností uložených jiným právním předpisem, které brání poskytnutí požadovaných informací či kontrolních dokladů, s výjimkou povinnosti mlčenlivosti, která je tímto ustanovením prolomena tam, kde jiný právní předpis neobsahuje speciální ustanovení, upravující okruh subjektů či orgánů, jimž jediným se mohou informace poskytovat (viz např. zákon o České národní bance, daňový řád apod.). Kontrolující by totiž měl mít pokud možno neomezený přístup ke všem údajům a informacím, které ke splnění účelu kontroly potřebuje. Současně je však z hlediska nakládání s takto získanými údaji a informacemi třeba zachovávat jejich ochranu ve stejném rozsahu jako jim zajišťuje orgán veřejné moci, který tyto údaje nebo informace poskytl.

V obdobném duchu je současně stanovena též povinnost všech kontrolních orgánů poskytovat na požádání jinému kontrolnímu orgánu, popř. orgánu veřejné moci, výsledky svých kontrol, přičemž je vzhledem k výslovnému zakotvení povinnosti mlčenlivosti pro všechny zaměstnance dotčených orgánů dostatečně zajištěna též ochrana citlivých informací, a tudíž poskytnutí výsledků kontrol jinému orgánu veřejné moci není porušením povinnosti mlčenlivosti dle § 20.

§ 26

Zveřejňování informací o kontrolách

Kontrolní orgán pravidelně, alespoň jednou ročně, zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup obecné informace o výsledcích kontrol.

Účelem tohoto ustanovení je naplnění požadavků veřejného zájmu a současných trendů prosazujících se v oblasti veřejné správy, jejichž cílem je větší transparentnost veřejné správy a informování veřejnosti o výsledcích vykonaných kontrol. Takové zveřejnění napomáhá jednak prevenci a zpětné vazbě sloužící k zefektivnění kontrol, a současně zajišťuje větší informovanost veřejnosti, což odpovídá stávajícímu trendu transparentnosti veřejné správy.

Kontrolní orgán by měl každoročně zveřejnit určitou souhrnnou zprávu, která bude obsahovat informace naplňující výše uvedené požadavky. Vzhledem k ochraně poskytované jinými právními předpisy některým informacím a údajům (např. utajované informace, osobní údaje, obchodní tajemství, presumpce nevinny, apod.) se bude zpravidla jednat o určité zobecněné a anonymizované informace, ovšem s konkrétní vypovídací hodnotou. Rozsah zveřejňovaných informací však nelze vzhledem k různorodosti kontrol ve veřejné zprávě obecně určit. Bude tedy záviset především na úvaze kontrolního orgánu, popř. věcně příslušný ústřední správní úřad může upravit tyto podrobnosti jiným právním předpisem, popř. metodicky v rámci své koordinační role.

Minimální rozsah informací, aby měl vypovídací hodnotu, by však měl alespoň obsahovat označení kontrolního orgánu, vymezení druhu, předmětu či oblasti kontrol, druhové vymezení kontrolovaných osob (při respektování práva na ochranu osobnosti u fyzických osob a dobrého jména u osob právnických) a výsledky kontrol, alespoň v rozsahu nejčastějších či nejzávažnějších pochybení.

§ 27

Plánování kontrol

Kontrolní orgán zpracuje plán kontrol, nebrání-li tomu jejich povaha nebo účel. Kontrolní orgán koordinuje obsah plánu kontrol s ostatními kontrolními orgány, je-li to v zájmu ochrany práv kontrolovaných osob a nebrání-li tomu účel kontrol.

Účelem tohoto ustanovení je větší předvídatelnost plánovaných kontrol tam, kde to nebrání splnění účelu kontroly. Na základě plánů navíc mohou různé kontrolní orgány lépe koordinovat provádění svých kontrol u téže kontrolované osoby tak, aby byla minimalizována zátěž, kterou výkon kontroly působí.

Konkrétní období, na něž se plán kontrol zpracovává, může být stanoveno buďto jiným právním předpisem, nebo pouze interním předpisem kontrolního orgánu, popř. nadřízeného kontrolního orgánu v případě, že koordinuje výkon kontrol na svém úseku státní správy.

§ 28

Vztah ke správnímu řádu

Nestanoví-li zákon jinak, postupuje se při kontrole podle správního řádu.

Vzhledem k tomu, že kontrolní řád se neomezuje toliko na kontroly vykonávané v rámci veřejné správy, je zde výslovně v zájmu právní jistoty a předcházení případným mezerám právní úpravy stanovena subsidiární aplikace správního řádu na všechny kontrolní postupy realizované dle kontrolního řádu, neboť kontrolní řád do značné míry počítá se subsidiární aplikací příslušných ustanovení správního řádu, a tudíž neobsahuje duplicitní právní úpravu, přičemž u některých kontrol (jako např. kontrol výkonu státní správy) by neexistence takového ustanovení mohla vzhledem k působnosti správního řádu činit výkladové problémy.

Kontrola je v podstatě postupem dle části čtvrté správního řádu. U většiny kontrol se pak subsidiárně uplatní jednak základní zásady činnosti správních orgánů (s výjimkou § 5 – smírné odstranění rozporů), dále ustanovení upravující vyloučení pro podjatost (§ 14 správního řádu). Pro nakládání s podnětem ke kontrole se využije úprava § 42 správního řádu (s dílčími aspekty § 37, jako např. obecnou zásadou, že podání se posuzuje dle jeho skutečného obsahu) a do jisté míry lze využít též § 137, upravující podávání vysvětlení. Obecná úprava správního řádu se použije taktéž pro doručování (§ 19 a násl.), pro počítání lhůt (§ 40), pro vyřizování stížností (§ 175) či určování nadřízeného orgánu (§ 178). Pro nahlížení do spisu se rovněž podpůrně aplikuje úprava § 38 správního řádu.

HLAVA V PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 29

Přechodná ustanovení

- (1) Kontrola zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.
- (2) Obsahují-li dosavadní pověření ke kontrole ve formě průkazu odkaz na zákon o státní kontrole, zůstávají v platnosti nejdéle do 31. prosince 2017.

Toto přechodné ustanovení reaguje na existenci kontrolních postupů zahájených před účinností tohoto zákona, avšak dosud nedokončených. V zájmu právní jistoty a kontinuity výkonu kontroly je zachována aplikace dosavadních předpisů, a tudíž se kontrolní řád aplikuje až na kontroly zahájené po jeho účinnosti.

Dále kontrolní řád ponechává dostatečný časový prostor k obnově průkazů obsahujících odkaz na stávající zákon o státní kontrole tak, aby tato změna nevyvolala zvýšené náklady na státní rozpočet a náklady se rozložily v čase.

§ 30

Zrušovací ustanovení

Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, se zrušuje.

Dochází ke zrušení dosavadního zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, jenž je nahrazen tímto kontrolním řádem.

ČÁST JEDENÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 40

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.

PŘÍLOHA

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

USNESENÍ

VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY
ze dne 19. července 2012 č. 543

o Harmonogramu předložení návrhů změn zákonů
v souvislosti s přijetím kontrolního řádu

Vláda

I. **schvaluje** Harmonogram předložení návrhů změn zákonů v souvislosti s přijetím kontrolního řádu, obsažený v příloze tohoto usnesení;

II. **ukládá**

1. členům vlády a vedoucím ostatních ústředních správních úřadů zajistit splnění úkolů vyplývajících z bodu I tohoto usnesení,

2. ministru vnitra koordinovat plnění úkolu uloženého členům vlády a vedoucím ostatních ústředních správních úřadů v bodě II/1 tohoto usnesení a poskytnout jim potřebnou součinnost.

Provedou:

členové vlády,
vedoucí ostatních
ústředních správních úřadů

Předseda vlády
RNDr. Petr Nečas, v. r.

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha
k usnesení vlády
ze dne 19. července 2012 č. 543

HARMONOGRAM PŘEDLOŽENÍ NÁVRHŮ ZMĚN ZÁKONŮ V SOUVISLOSTI S PŘIJETÍM KONTROLNÍHO ŘÁDU

Seznam zkratk:

BIS	Bezpečnostní informační služba
ČBÚ	Český báňský úřad
ČNB	Česká národní banka
ČTÚ	Český telekomunikační úřad
ERÚ	Energetický regulační úřad
MD	Ministerstvo dopravy
MF	Ministerstvo financí
MK	Ministerstvo kultury
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
MO	Ministerstvo obrany
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MS	Ministerstvo spravedlnosti
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
MV	Ministerstvo vnitra
MZd	Ministerstvo zdravotnictví
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
NBÚ	Národní bezpečnostní úřad
PV	Předseda vlády
SÚJB	Státní úřad pro jadernou bezpečnost
ÚOOÚ	Úřad pro ochranu osobních údajů
ÚZSI	Úřad pro zahraniční styky a informace

PŘEDKLADATEL	SPOLUPŘEDKADATEL	ZÁKON	TERMÍN PŘEDLOŽENÍ VLÁDĚ	POZNÁMKY
MD	MV	č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě	30. 4. 2013	Budto budou změny zařazeny do širších novel, nebo bude zpracován souhrnný změnový zákon za MD
MD	MV	č. 266/1994 Sb., o drahách	30. 4. 2013	
MD	MV	č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě	30. 4. 2013	
MD	MV	č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích	30. 4. 2013	
MD	MV	č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů	30. 4. 2013	
MD	MV	č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě	30. 4. 2013	
MD	MV	č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů	30. 4. 2013	
MD	MV	č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu)	30. 4. 2013	
MD	MV	č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.	30. 4. 2013	
MF	MV	č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví	31. 3. 2013	
MF	MV	č. 427/2011 Sb., o doplňkovém penzijním spoření	31. 3. 2013	

MF	MV	č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb.	31. 1. 2013	
MF	MV	č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením	31. 3. 2013	
MF	MV	č. 21/1992 Sb., o bankách	31. 12. 2012	
MF	MV	č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů	31. 12. 2012	
MF	ČNB	č. 6/1993 Sb., o České národní bance	30. 6. 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MF	MV	č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů	31. 12. 2012	
MF	MV	č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů	31. 12. 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MF	MV	č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů	31. 12. 2012	
MF	MV	č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů	31. 12. 2012	<i>Bude navrženo nový zákon zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>

MF	MV	č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole)	31. 12. 2012	
MF	MV	č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí	31. 3. 2013	
MK		č. 273/1993 Sb., o některých podmínkách výroby, šíření a archivování audiovizuálních děl, o změně a doplnění některých zákonů a některých dalších předpisů	v rámci aktuálně projednávaného návrhu nového zákona (Poslanecká sněmovna, sněmovní tisk č. 620)	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MK		č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon)	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MMR		č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje	31. 12. 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MO	MV	č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství	30. 4. 2013	
MPO	MV	č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci	30. 4. 2013	
MPO		č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů	30. 4. 2014	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MPO	MV	č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů	30. 4. 2013	

MPO	MV	č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)	30. 4. 2013	
MPO	MV	č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů	30. 4. 2013	
MPO	MV	č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů	30. 4. 2013	
MPO	MV	č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků)	30. 4. 2013	
MPO	ČTÚ a MV	č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)	30. 4. 2013	Návrh ČTÚ
MPO	ČBÚ a MV	č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě	30. 4. 2013	Návrh ČBÚ
MPO	ERÚ	č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MPO	NBÚ	č. 310/2006 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem)	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>

MPSV	MV	č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon)	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 251/2005 Sb., o inspekci práce	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 108/2006 Sb., o sociálních službách	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi	30. 4. 2013	
MPSV	MV	č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře	30. 4. 2013	
MS		č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MS		č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství	30. 6. 2012	<i>Bude navržen nový zákon zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MS		nový zákon o znalcích	31. 8. 2012	
MS		nový zákon o tlumočnících a překladatelích	31. 8. 2012	

MS	MV	č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích)	31. 12. 2012	<i>Bude předloženo jako souhrnný návrh</i>
MS	MV	č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád)	31. 12. 2012	
MS	MV	č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů	31. 12. 2012	
MS	MV	č. 85/1996 Sb., o advokacii	31. 12. 2012	
MS		č. 257/2000 Sb., o Probační a mediální službě a o změně zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí (zákon o Probační a mediální službě)	31. 3. 2013	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MŠMT	MV	č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	30. 4. 2013	
MŠMT	MV	č. 227/2006 Sb., o výzkumu na lidských embryonálních kmenových buňkách a souvisejících činnostech a o změně některých souvisejících zákonů	30. 4. 2013	
MV		č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)	30. 4. 2013	
MV		č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení)	30. 4. 2013	
MV		č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze	30. 4. 2013	
MV		č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů	30. 4. 2013	<i>Bude předloženo jako souhrnný návrh</i>
MV		č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů	30. 4. 2013	
MV		č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů	30. 4. 2013	

MV		č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech	30. 4. 2013	Bude předloženo jako souhrnný návrh
MV		č. 329/1999 Sb., o cestovních dokládech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokládech)	30. 4. 2013	
MV		č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel)	30. 4. 2013	
MV		č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů	30. 4. 2013	
MV		č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů	31. 8. 2012	Bude předloženo jako souhrnný návrh
MV		č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu)	31. 8. 2012	
MV		č. 133/1985 Sb., o požární ochraně	30. 4. 2013	
MV		č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů	30. 4. 2013	
MV		č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon)	30. 4. 2013	
MV		č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu)	30. 4. 2013	
MV		č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě)	30. 4. 2013	
MV		č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky	30. 4. 2013	
MV	ÚOOÚ	č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů	30. 4. 2013	

MZd		č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2011	Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem
MZd	MV	č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů	30. 4. 2014	
MZd	MV	č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů	31. 12. 2012	
MZd		č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech)	30. 4. 2013	Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem
MZd	MV	č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách)	30. 4. 2013	
MZd		č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů	30. 4. 2013	Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem
MZd	MV	č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon)	v rámci věcného záměru nového zákona	Bude navržen nový zákon zohledňující i soulad s kontrolním řádem
MZe		č. 252/1997 Sb., o zemědělství	31. 3. 2013	Bude se jednat o souhrnnou širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem
MZe		č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu)	31. 3. 2013	

MZe	č. 147/2002 Sb., o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o Ústředním kontrolním a zkušebním ústavu zemědělském)	31. 3. 2013	
MZe	č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů	31. 3. 2013	
MZe	č. 91/1996 Sb., o krmivech	31. 3. 2013	
MZe	č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech)	31. 3. 2013	<i>Bude se jednat o souhrnnou širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MZe	č. 408/2000 Sb., o ochraně práv k odrůdám rostlin a o změně zákona č. 92/1996 Sb., o odrůdách, osivu a sadbě pěstovaných rostlin, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochraně práv k odrůdám)	31. 3. 2013	
MZe	č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby)	31. 3. 2013	
MZe	č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon)	31. 3. 2013	
MZe	č. 307/2000 Sb., o zemědělských skladních listech a zemědělských veřejných skladech a o změně některých souvisejících zákonů	30. 4. 2013	
MZe	č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon)	30. 4. 2013	

MZe		č. 149/2003 Sb., o uvádění do oběhu reprodukčního materiálu lesních dřevin lesnický významných druhů a umělých kříženců, určeného k obnově lesa a k zalesňování, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o obchodu s reprodukčním materiálem lesních dřevin)	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2011	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MZe		č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MZe		č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2012	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MZe	MV	č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon)	30. 4. 2013	
MZe	MŽP a MV	č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon)	30. 4. 2013	
MŽP		č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů	v rámci věcného záměru nového zákona	<i>Bude navržen nový zákon zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>
MŽP		č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu	v rámci aktuálně připravované novelizace dle Plánu legislativních prací vlády na rok 2011	<i>Bude se jednat o širší novelizaci zohledňující i soulad s kontrolním řádem</i>

MŽP	MV	č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa	30. 4. 2013
MŽP	MV	č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech)	30. 4. 2013
MŽP	MV	č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci)	30. 4. 2013
MŽP	MV	č. 162/2003 Sb., o podmínkách provozování zoologických zahrad a o změně některých zákonů (zákon o zoologických zahradách)	30. 4. 2013
MŽP	MV	č. 350/2011 Sb., o chemických látkách a chemických směsích a o změně některých zákonů (chemický zákon)	30. 4. 2013
MŽP	MV	č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy)	30. 4. 2013
MŽP	MV	č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií)	30. 4. 2013
MŽP	MV	č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů	30. 4. 2013
MŽP	MV	zákon o ochraně ovzduší	30. 4. 2013

*Bude předloženo jako
souhrnný návrh*

MŽP	MZe a MV	č. 78/2004 Sb., o nakládání s geneticky modifikovanými organismy a genetickými produkty	31. 3. 2013	Bude řešeno v rámci souhrnného změnového zákona předkládaného MZe (viz výše)
PV	SÚJB a MV	č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů	1. 4. 2013	Návrh SÚJB; bude předloženo jako souhrnný návrh
PV	SÚJB a MV	č. 19/1997 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem chemických zbraní a o změně a doplnění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů	1. 4. 2013	
PV	SÚJB a MV	č. 281/2002 Sb., o některých opatřeních souvisejících se zákazem bakteriologických (biologických) a toxinových zbraní a o změně živnostenského zákona	1. 4. 2013	
PV	BIS, ÚZSI, MO a MV	č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky	30. 4. 2013	

Poznámky

Poznámky

Poznámky

